

Представителитѣ на Членоветѣ на Обществото и неговитѣ органи се ползватъ, при изпълнението на тѣхнитѣ длъжности, съ дипломатическитѣ привилегии и имунитети.

Помѣщенята и мѣстата, заети отъ Обществото, отъ неговитѣ служби или събрания, сж неприкосновени.

Чл. 8.⁹) Членоветѣ на Обществото признаватъ, че поддържането на мира изисква намаление на народнитѣ въоръжения до единъ минимумъ, съвмѣстимъ съ народната безопасностъ и съ изпълнението на международнитѣ задължения, наложени отъ едно съвмѣстно действие.

Като държи смѣтка за географическото положение и специалнитѣ условия за всѣка държава, Съветътъ

Les Représentants des Membres de la Société et ses agents jouissent dans l'exercice de leurs fonctions des privilèges et immunités diplomatiques.

Les bâtiments et terrains occupés par la Société, par ses services ou ses réunions, sont inviolables.

Art. 8. Les Membres de la Société reconnaissent que le maintien de la paix exige la réduction des armements nationaux au minimum compatible avec la sécurité nationale et avec l'exécution des obligations internationales imposée par une action commune.

Le Conseil, tenant compte de la situation géographique et des conditions spéciales de chaque État, pré-

9) 1. Обществото на Народитѣ и ограничаването на въоръженията. Проблемата за войната е била винаги въ тѣсна връзка съ проблемата за разоръженията. Тая връзка е отбелѣзана още отъ Русо а после, отъ Кантъ, и др.. Всички еднакво подчертаватъ, че въоръженията сами по себе сж единъ отъ най-важнитѣ фактори на войната. Поради това и Хагскитѣ Конференции въ началото имаха за задача да се занимаватъ главно съ проблемата за разоръжаването, та по тоя начинъ да премахнатъ единъ отъ най-важнитѣ фактори, които доведоха човѣчеството до катастрофата отъ 1914—1918 година.

Но, все пакъ, проблемата за ограничаване на въоръженията до сега е носила главно политически характеръ. Съ внасянето на тая проблема въ задачитѣ на Обществото на Народитѣ тя добива правно значение, защото само така се слага опредѣлено въпроса за обединението на всичкитѣ основни начала на Международното Материално и Формално Право.

Ала постановленията на Чл. 8, които обхващатъ именно проблемата за ограничаване на въоръженията колко и опредѣлени да сж, сгоятъ много далече отъ проекта на Уйлсонъ. Проектътъ на Уйлсонъ предвиждаше незабавно пристъпване къмъ ограничаване на въоръженията, когато още отъ първата ал. на Чл. 8 става ясно, че тукъ се говори само за едно *призание*, но не и за едно *задължение*.

Задължени сж да се разоръжатъ само победенитѣ държави: Германия, Австрия, Унгария и България. Задължени сж да се разоръжаватъ сжщо и ония държави които биха били приети по-късно за членове на Обществото, като нови членове (Чл. 1).

Това положение не задоволи още отъ самото начало цѣлъ редъ държави, между които главно Холандия, Швеция, Норвегия и Дания и тѣ настойчиво поискаха отъ Съвета да сложи въпроса за разоръжаването на дневенъ редъ. Подъ натиска на тая настойчивостъ Съвета се принуди да започне неговото разглеждане безъ да могатъ да се отбележатъ нѣкои особени резултати. Главнитѣ въпроси, съ които трѣбва да се занимае Съвета, споредъ постановленията на чл. 8 сж: а.-изработването на плана за ограничаване разоръженията, б.-да вземе нужнитѣ мѣрки за органичаване фабрикуването на военни материяли и в.-да размѣнятъ по най-откровенъ и най-пълненъ начинъ всички сведения относно размера на тѣхнитѣ въоръжения и пр..

Възъ основа на чл. 9 отъ Устава, Съвета назначи една комисия въ състава на която влизаха само представители на членоветѣ, съставляващи Съвета и ѝ възложи да разгледа горнитѣ въпроси. Тази комисия обсъди освенъ горнитѣ въпроси и редъ други, като забраната да се употрѣбватъ при война отравни и задушливи газове, назначаване особена анкетна комисия, на която да се възложи провѣрката на разо-